

**แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชา
ภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน**
**Guidelines for Development of Curriculum Management system for
Bachelor of Education Program in Chinese of Rajabhat Universities in
the Upper Northern Region**

Lai Yan^{1*} ชูชีพ พุทธประเสริฐ² พรรณี สุวัตถี³ ภูเบศ พวงแก้ว⁴
 Lai Yan^{1*}, Choocheep Puthaprasert², Pannee Suwathee³, Phubet Pongkaew⁴

สังกัด (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)^{1 2 3}

สังกัด (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)⁴

*Corresponding author. E-mail: 63876103@g.cmru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน 2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนจำนวน 30คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษาของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน จำนวน166คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตาราง Krejcie & Morgan เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ (rating scale) แบ่งเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ฉบับที่ 1 เท่ากับ0.995 และฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.994 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบนโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน สภาพปัจจุบันเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ดังนี้ 1.การนิเทศกำกับติดตามหลักสูตร 2.การประเมินหลักสูตร 3.การนำหลักสูตรไปใช้ 4.ด้านการวางแผนหลักสูตร ส่วนสภาพที่พึงประสงค์เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ดังนี้ 1.การนำหลักสูตรไปใช้ 2.การประเมินหลักสูตร 3.การนิเทศกำกับติดตามหลักสูตร 4. การวางแผนหลักสูตร 2) แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนโดยสรุปทั้ง 4 ด้าน ควรเน้น 2.1) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร รวมถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบ 2.2)การนำหลักสูตรไปใช้โดยมีคู่มือการใช้หลักสูตรให้ชัดเจน 2.3)การสร้างแผนการนิเทศกำกับติดตามร่วมกับทุกฝ่ายวิชาการ 2.4) การประเมินหลักสูตรมีหลักเกณฑ์วิชาการที่ชัดเจนและปฏิบัติได้

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน

Abstract

This study aims to 1. To study the current and expected conditions of the curriculum management system for Bachelor of Education Program in Chinese of Rajabhat University in the Upper Northern Region. 2. Study the guidelines for the development of the management system for Bachelor of Education Program in Chinese of Rajabhat University in the Upper Northern Region. The sample group was divided into 2 groups. The first group is executives, course directors, Chinese teachers. A total of 30 person were selected by purposive sampling, the second group consisted of 166 students of the Bachelor of Education Program in Chinese Language at Rajabhat University in the Upper Northern Region, The sample size was determined using the Krejcie & Morgan table. The research tool was a questionnaire on a 5-level rating scale, divided into 2 versions: 1st issue questionnaire for administrators and teachers of Chinese language, 2nd questionnaire for students. The reliability value (Reliability) No. 1 was 0.995 and No. 2 was 0.994. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results of the research showed that 1) the administrators, Chinese teachers and students showed that the current situation of the management system for Bachelor of Education Program in Chinese of Rajabhat University in the Upper Northern Region was at a high level in all aspects. As for the overall expected condition, it was at a high level in all aspects. The current conditions are arranged in descending order as follows: 1. Supervising and monitoring the curriculum. 2. Curriculum assessment 3. Applying the course 4. Course planning. As for the desirable condition are arranged in descending order as follows: 1. Applying the curriculum 2. Curriculum assessment 3. Supervising and monitoring the curriculum 4. Course planning 2) Guidelines for the development of the management system for the Bachelor of Education Program in Chinese is summarized from 4 aspects, which should be emphasized: 2.1) Building knowledge and understanding about the curriculum and curriculum development. and systematically study the process of curriculum development 2.2) Implementing the curriculum with a clear instruction manual 2.3) Creating a supervisory and follow-up plan with all academic departments. 2.4) Assessing a curriculum with clear and practicable academic criteria.

Keywords: guidelines for the development, Management system,
Bachelor of Education Program in Chinese

บทนำ

ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจของจีนอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ปัจจุบันประเทศจีนมีบทบาทสำคัญในด้านเศรษฐกิจและการค้า ทำให้การแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างจีนและไทยในด้านการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ภาษาจีนได้รับความนิยมจากรัฐบาลไทยและทุกสาขาอาชีพอย่างกว้างขวาง ด้วยเหตุนี้ทำให้โรงเรียนระดับต่าง ๆ ตั้งแต่โรงเรียนอนุบาลจนถึงมหาวิทยาลัย มีการเปิดสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย

ตามสถิติของกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันจำนวนสถานศึกษาของประเทศไทยในระดับต่าง ๆ ที่ดำเนินหลักสูตรภาษาจีน มีจำนวนทั้งหมด 1883 แห่ง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ (2559) ผู้ที่เรียนภาษาจีนเกือบล้านคน ในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ที่จัดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2563 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศข้อมูลล่าสุดว่า ในปัจจุบันครูผู้สอนภาษาจีนของประเทศไทยมีจำนวนไม่ถึง 1หมื่นคน แต่ประเทศไทยต้องการครูผู้สอนภาษาจีนอย่างน้อย 1แสนคน ขาด 9 หมื่นคน และตามกรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม มุ่งสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทิศทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนครูสาขาวิชาภาษาจีน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ประเทศไทยต้องตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตครูศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนที่มีคุณภาพ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของไทยที่เปิดหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน มีอยู่หลายแห่ง แต่คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมา ยังไม่ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากงานวิจัย เรื่อง การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของประเทศไทย ของ Phatwarin Akkhasriworachote (2018) พบว่า หลักสูตรศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของไทยยังมีปัญหาในด้านอาจารย์ผู้สอน ตำราหนังสือ เทคนิคการสอน และการบริหารจัดการหลักสูตรยังขาดระบบที่ดี ปัญหาดังกล่าวนี้ส่งผลกระทบต่อการผลิตครูที่มีคุณภาพ ทั้งความเข้มแข็งทางวิชาการ และทักษะที่จำเป็นในวิชาชีพ ดังนั้น การบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อผลิตบัณฑิตครูภาษาจีน ให้มีคุณภาพตาม TQF ตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและสังคม ได้กลายเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ดังเช่น กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศเรื่อง “แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548” ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) และได้มีการปรับปรุงแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2558 (กระทรวงศึกษาธิการ) เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาทุกสาขาวิชา สำหรับหลักสูตรที่เปิดใหม่ และหลักสูตรปรับปรุง ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องรับผิดชอบต่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้ง เกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และกำหนดตัวบ่งชี้ด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมณฑลพิษณุโลกมีบทบาทผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู การบริหารจัดการหลักสูตรศาสตรบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อพัฒนาผลิตบัณฑิตครูและพัฒนาครูในท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน เพื่อให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏมณฑลพิษณุโลกมีคุณภาพ อันจะส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิตและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสาธารณชนและตลาดแรงงานต่อไปในอนาคต

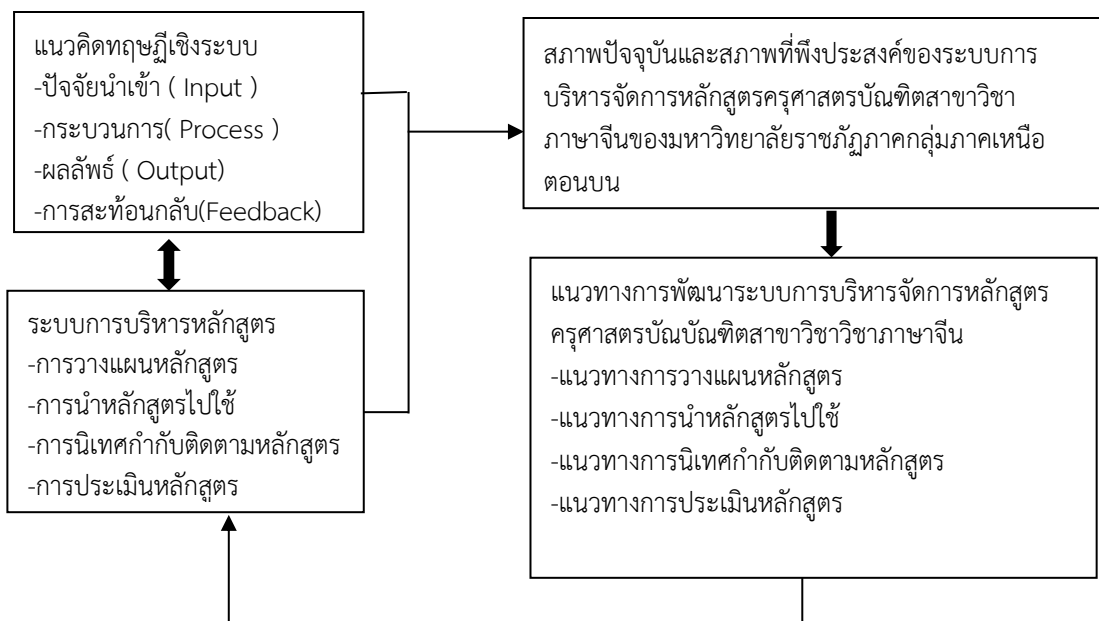

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแสดงกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการวิจัย โดยแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ดังภาพประกอบ 1 ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง อุตรดิตถ์ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดี รองคณบดี ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีน อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 2 ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 (เข้าปีการศึกษาพ.ศ. 2563) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (เข้าปีการศึกษาพ.ศ. 2562) ตามตาราง Krejcie & Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 166 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ฉบับที่ 1 ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน มีจำนวน 22 คน (คิดเป็นร้อยละ 73.33) เป็นเพศชายจำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 22.73) เพศหญิง จำนวน 17 คน (คิดเป็นร้อยละ 77.27) ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40ปี (คิดเป็นร้อยละ 54.55) คุณวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาโท

จำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ81.82) มีประสบการณ์ในการทำงาน5-10 ปี จำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ31.82) ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.91) สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ31.82) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 5 คน (คิดเป็นร้อยละ27.27) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 5 คน (คิดเป็นร้อยละ22.73) สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 4 คน (คิดเป็นร้อยละ18.18) ดำรงตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ 81.82) ฉบับที่ 2 นักศึกษาจำนวน 166 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ83.73 ทั้งหมดมีอายุอยู่ในระหว่าง 21 – 23 ปี และมีประสบการณ์ในการเริ่มเรียนภาษาจีนไม่เท่ากัน ส่วนใหญ่เริ่มต้นจากมัธยมศึกษา 4-6 มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองมาเป็นผู้ที่เริ่มต้นจากระดับอุดมศึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 28.31 มีนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 40.36 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ19.88 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.08 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 31 คน คิดเป็นร้อยละ18.67 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ34.94 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 65.06

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ (rating scale) ที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน โดยแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตร ทั้ง 4 ด้านตามกระบวนการการบริหารเชิงระบบ เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questions) มีค่าความตรงตามเนื้อหา(Validity) เป็นค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6-1.00 ทุกข้อ และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.995 ฉบับที่ 2 เท่ากับ0.994

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีการวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) กำหนดคะแนน 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, 121) ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมาย

- 4.51-5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการหลักสูตรนำมาสรุปความเรียง

นำผลของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มาหาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยใช้สูตร $PNI_{modified}$ ของ สุวิมล ว่องวานิช (2550, 279) ดังนี้

$$PNI_{modified} = (I-D)/D$$

I แทน สภาพที่พึงประสงค์

D แทน สภาพปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน

องค์ประกอบที่	องค์ประกอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ						PNI _{modified}	
		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	อันดับ
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การวางแผนหลักสูตร	ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	3.89	0.75	มาก	4.40	0.62	มาก	0.13	3
	ด้านกระบวนการ (Process)	3.85	0.83	มาก	4.44	0.69	มาก	0.15	2
	ด้านผลผลิต (Output)	3.88	0.83	มาก	4.36	0.66	มาก	0.12	4
	ด้านผลย้อนกลับ (Feedback)	3.72	0.80	มาก	4.36	0.73	มาก	0.17	1
	โดยรวม	3.83	0.80	มาก	4.39	0.67	มาก		
2. การนำไปใช้	ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	3.77	0.79	มาก	4.31	0.78	มากที่สุด	0.14	3
	ด้านกระบวนการ (Process)	3.99	0.90	มาก	4.55	0.66	มากที่สุด	0.14	2
	ด้านผลผลิต (Output)	3.81	0.84	มาก	4.60	0.63	มากที่สุด	0.21	1
	ด้านผลย้อนกลับ (Feedback)	4.05	0.85	มาก	4.36	0.76	มากที่สุด	0.08	4
	โดยรวม	3.90	0.84	มาก	4.45	0.70	มากที่สุด		
3. การนิเทศกำกับติดตาม	ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	3.95	0.79	มาก	4.42	0.70	มากที่สุด	0.12	4
	ด้านกระบวนการ (Process)	3.79	0.88	มาก	4.45	0.60	มากที่สุด	0.17	1
	ด้านผลผลิต (Output)	3.89	0.73	มาก	4.39	0.69	มากที่สุด	0.13	2
	ด้านผลย้อนกลับ (Feedback)	3.88	0.74	มาก	4.36	0.67	มากที่สุด	0.12	3
	โดยรวม	3.88	0.79	มาก	4.41	0.67	มากที่สุด		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบที่	องค์ประกอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ						PNI _{modified}	
		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	อันดับ
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
4.การประเมินหลักสูตร	ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	4.09	0.76	มาก	4.55	0.59	มากที่สุด	0.11	1
	ด้านกระบวนการ (Process)	3.88	0.92	มาก	4.40	0.72	มาก	0.13	2
	ด้านผลผลิต (Output)	3.83	0.89	มาก	4.41	0.70	มาก	0.15	3
	ด้านผลย้อนกลับ (Feedback)	3.83	0.78	มาก	4.39	0.63	มาก	0.15	4
	โดยรวม	3.91	0.84	มาก	4.44	0.66	มาก		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาระดับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เหนือตอนบนจากผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนหลักสูตร มีสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.58) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ การกำหนดอาจารย์พิเศษหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเข้าร่วมการวางแผนหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.94) สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสนับสนุนอาจารย์ในด้านการพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.47) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการวางแผนหลักสูตรที่สูงที่สุด คือ หลักสูตรได้มีการวางแผนส่งเสริมสนับสนุน ในการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.23)

2. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมมีสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนทำการวิจัย และนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.76) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ หลักสูตรมีการจัดห้องเรียนนวัตกรรม (Innovation Classroom) ที่มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.66) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.52) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการนำหลักสูตรไปใช้ที่สูงที่สุด คือ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ (PNI_{modified} = 0.36)

3. ด้านกำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตร โดยรวมมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรมีการวางแผนดำเนินการนิเทศกำกับติดตามการใช้หลักสูตรที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.76) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ การตรวจเอกสารการสอนและสื่อการสอนของหน่วยงาน และอาจารย์ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.03) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรมีกระบวนการประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$, S.D. = 0.47) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ด้านกำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตรที่สูงที่สุด คือ หลักสูตรมีกระบวนการจัดสัมมนาสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์และผู้เรียนเกี่ยวกับงานสอนของมหาวิทยาลัย ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$)

4.ด้านการประเมินหลักสูตร โดยรวมมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดเกณฑ์และวิธีการประเมินที่ชัดเจนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.65) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ การเปิดรายวิชาเลือกที่ทันสมัยสนองความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.11) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ที่สูงที่สุด คือ การวางแผนการประเมินการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.48) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการประเมินหลักสูตรที่สูงที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมสนับสนุนและส่งเสริมให้บัณฑิตได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$)

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของนักศึกษา

องค์ประกอบระบบ การบริหารจัดการหลักสูตร โดยรวม	ระดับการปฏิบัติ						PNI modified	
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI modified	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
การวางแผนหลักสูตร	3.91	0.82	มาก	4.06	0.80	มาก	0.04	1
การนำหลักสูตรไปใช้	4.00	0.75	มาก	4.13	0.76	มาก	0.03	2
การนิเทศกำกับติดตามหลักสูตร	4.04	0.71	มาก	4.12	0.74	มาก	0.02	4
การประเมินหลักสูตร	4.02	0.70	มาก	4.15	0.72	มาก	0.03	3

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาระดับสภาพปัจจุบัน ระดับสภาพที่พึงประสงค์ และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบนจากนักศึกษา

1. ด้านการวางแผนหลักสูตร โดยรวมมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.= 0.74) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ หลักสูตรได้มีการวางแผนบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ที่สนองความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.91) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.06$, S.D.= 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ที่สูงที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.= 0.70) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการวางแผนหลักสูตรที่สูงที่สุด คือ หลักสูตรมีกระบวนการปรับปรุงการวางแผนหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามความเห็น และข้อเสนอแนะของนักศึกษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.05$)

2. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมมีสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.00$, $S.D. = 0.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และฝึกประสบการณ์ตรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, $S.D. = 0.67$) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $S.D. = 0.87$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.76$) เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สนับสนุนให้นักศึกษาไปฝึกปฏิบัติงานในแหล่งฝึกงานที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน และการเป็นวิชาชีพครูผู้สอนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, $S.D. = 0.68$) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการนำหลักสูตรไปใช้ที่สูงที่สุด คือ หลักสูตรมีห้องปฏิบัติการการสอนที่มีเครื่องมือทันสมัย ($PNI_{\text{modified}} = 0.06$)

3. ด้านกำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตร โดยรวมมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, $S.D. = 0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีแผนการนิเทศกำกับติดตามการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $S.D. = 0.72$) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ หลักสูตรมีการสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้จากนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $S.D. = 0.70$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, $S.D. = 0.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรมีกระบวนการจัดประชุมสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์และผู้เรียนเกี่ยวกับงานสอนของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, $S.D. = 0.75$) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ด้านกำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตรที่สูงที่สุด คือ หลักสูตรมีการแต่งตั้งคณะทำงานติดตามนิเทศการใช้หลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.04$)

4. ด้านการประเมินหลักสูตร โดยรวมมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, $S.D. = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, $S.D. = 0.75$) ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ มีการจัดทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $S.D. = 0.79$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $S.D. = 0.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, $S.D. = 0.73$) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการประเมินหลักสูตรที่สูงที่สุด คือ มีการจัดทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.06$)

2. แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 จัดทำเป็นแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน โดยพิจารณาจากประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูง ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำ ค่าความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูง และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปเป็นแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ได้ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผนหลักสูตร (1) ผู้บริหารควรพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของหลักสูตรที่มีอยู่ สร้างเครือข่ายหรือหาช่องทางให้ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการเรียนการสอนภาษาจีนของภายในและนอกประเทศ เข้ามามีส่วนร่วมในด้านการจัดทำหลักสูตรและในการดำเนินการจัด

การศึกษาต่อไป (2) ผู้บริหารควรวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจและเป้าหมายของการจัดการศึกษา กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะผู้เรียน โครงสร้างหลักสูตร ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บริหารจัดการงบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และบุคลากรให้สอดคล้องกับหลักสูตร จัดทำแผนงานและนโยบายของการบริหารจัดการหลักสูตรที่ชัดเจน (3) สนับสนุนอาจารย์ในด้านการพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เช่น การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพต่าง ๆ ตลอดจนการประชุมทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

2.2 ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร (1) ควรจัดประชุมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทำความเข้าใจในหลักสูตร การจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรหรือกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติในการใช้หลักสูตร (2) ควรจัดหาสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย (3) ควรควบคุมดูแลติดตามกระบวนการ การวัดและประเมินผลผลการเรียนของผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้และเป็นยุติธรรม (4) ควรเน้นการพัฒนา นักศึกษามีความรู้ ความสามารถทักษะในด้านวิชาภาษาจีนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์ เพิ่มอัตราสอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ของนักศึกษา

2.3 ด้านการนิเทศกำกับติดตามหลักสูตร (1) ควรวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในด้านการนิเทศ /กำกับ /ติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (2) ควรนำผลจากการนิเทศ ติดตาม กำกับดูแลคุณภาพจากฝ่ายต่าง ๆ มาพิจารณาประเมินผลอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ มีหลักเกณฑ์ชัดเจน ทั้งก่อน ระหว่างและหลังการใช้หลักสูตร

2.4 ด้านการประเมินหลักสูตร (1) ควรกำหนดแนวทางหลักเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม (2) ควรมีการประเมินหลักสูตร โดยคณะกรรมการที่มีสัดส่วนองค์ประกอบของคณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญเหมาะสมกับหลักสูตรที่ประเมิน โดยการใช้วิธีการประเมินหลักสูตรที่หลากหลาย ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จนได้สารสนเทศที่ถูกต้อง สามารถนำมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างสร้างสรรค์ (3) ควรจำแนกของเวลาและวิธีการประเมินทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง (4) ควรประสานงานให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกฝ่าย มีบทบาทเป็นผู้ประเมินหลักสูตร บนพื้นฐานของความร่วมมือร่วมใจที่จะปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพมากกว่าวิธีการเชิงปริมาณ

อภิปรายผลการวิจัย

1.สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย

1.1ด้านการวางแผนหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน และนักศึกษาเห็นว่า สภาพปัจจุบันของระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลย้อนกลับอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ได้แก่ การกำหนดอาจารย์พิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก เข้าร่วมในการวางแผนหลักสูตร หลักสูตรได้มีการจัดทำแผนงานและนโยบายที่ชัดเจนต่อการบริหารจัดการหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องจากมหาวิทยาลัย ควรต้องสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์พิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก เข้าร่วมในการวางแผนหลักสูตร และกำหนดแผนงานและนโยบายให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แนวโน้มในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาความเป็นผู้นำทางอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของ บุณทริกา บูลักดี (2561) พบว่า ในด้านวิธีการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย มีการเชิญอาจารย์พิเศษ หรือวิทยากรที่เป็นผู้มีประสบการณ์ มาร่วมสอน และเน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสนับสนุนอาจารย์ในด้านการพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ สอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ของ จิตราภา กุณทลบุตร และคณะ (2562) พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรมีโครงการจัดอบรมส่งเสริมวิชาการ และอบรมด้านจริยธรรมอย่างจริงจัง ควรมีการทำระบบ KPI ที่ตามความต้องการของแต่ละรายบุคคล การกำหนดภารกิจนโยบายต่าง ๆ ของอาจารย์ให้สอดคล้องกับการทำผลงานวิชาการของอาจารย์ การสร้างระบบที่เลี้ยงที่ชัดเจนและต่อเนื่อง มีระบบประชาสัมพันธ์การขอตำแหน่งวิชาการเกี่ยวกับกฎ ระเบียบที่ชัดเจนและถูกต้อง

1.2 ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนและนักศึกษาเห็นว่าสภาพปัจจุบัน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ด้านผลย้อนกลับโดยรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ได้แก่ หลักสูตรมีการจัดห้องเรียนนวัตกรรมที่มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ ประเด็นที่สูงที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ และนักศึกษามีความรู้ ความสามารถทักษะในด้านวิชาภาษาจีนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนมีวัตถุประสงค์ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เทคนิคและวิธีการสอนภาษาจีน ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เน้นทักษะ ความสามารถผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่อง การสืบสวนและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการฝึกอบรมครูภาษาจีนท้องถิ่น ในมหาวิทยาลัยในจังหวัดเชียงรายของ Sakstiphinyo KanYa (2019) พบว่า การผลิตครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนในเชิงคุณภาพ ควรมีส่งสนับสนุนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาสร้างสรรค์วิชาเตรียมสอบ HSK ยกระดับมาตรฐาน HSK ของเกณฑ์การเรียนจบ เพื่อเพิ่มสมรรถนะในด้านภาษาจีนของผู้เรียน

1.3 ด้านกำกับนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนและนักศึกษาเห็นว่าสภาพปัจจุบัน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ด้านผลย้อนกลับโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุดตามลำดับ ได้แก่ หลักสูตรมีกระบวนการจัดประชุมสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์และผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การกำกับติดตามตรวจสอบเอกสารการสอนและสื่อการสอนของหน่วยงานและอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักสูตรมีกระบวนการประเมินการสอนของอาจารย์และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการนิเทศการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ของกิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ และอภิสรณ์ ภาชนะวรรณ. (2561) พบว่า การนิเทศการสอนเป็นการช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อันจะช่วยให้ครูเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ รวมทั้งส่งผลถึงผู้เรียนและคุณภาพการศึกษา มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อช่วยครูให้สามารถปรับปรุง และพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน

1.4 ด้านการประเมินหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน และนักศึกษาเห็นว่า สภาพปัจจุบัน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ด้านผลย้อนกลับอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมี ค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุดตามลำดับ ได้แก่ หลักสูตรมีการเปิดรายวิชาเลือกที่ทันสมัย สนองความต้องการของนักศึกษา และ ตลาดแรงงาน และมีการควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา ส่วนสภาพที่ พึงประสงค์ที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การวางแผนการประเมินการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม และการจัดกิจกรรมสนับสนุนและส่งเสริมให้บัณฑิตได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพ การศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร ของวชิระ วิชวรนนท์ และภัทวรรณ ไชยภักดิ์ (2560) พบว่า ในเรื่องการกำหนดรายวิชา ของหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต บางรายวิชายังเห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย ควรปรับรายวิชา และจัดวิชาเลือกที่นักศึกษา ต้องการเพิ่มขึ้น ในด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ยังไม่ส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องประสบการณ์วิชาชีพครู และการนิเทศ ติดตาม ควรมีการกำกับติดตามนิเทศนักศึกษาของอาจารย์ให้เป็นระบบ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมการปฐมนิเทศ นักศึกษา ก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ยังไม่ให้เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาเท่าที่ควร

2.แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน โดยสรุปทั้ง 4 ด้าน ควรเน้น 1) ด้านการวางแผนหลักสูตร การสร้าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร รวมถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบ 2) การนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีคู่มือการใช้หลักสูตรที่ชัดเจน 3)การนิเทศกำกับติดตามหลักสูตร ควรร่วมกันกับทุก ฝ่าย 4)การประเมินหลักสูตร ควรมีหลักเกณฑ์วิชาการที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ ทั้งนี้ อาจเพราะว่าระบบการบริหาร จัดการหลักสูตร ควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิชาการ และหลักการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้อง กับมารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า ระบบการบริหารหลักสูตร คือ การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เชื่อมโยงมาจากระบบการร่างหลักสูตรประกอบด้วย การขออนุมัติใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสู่กลุ่มเป้าหมาย การวางแผนการใช้หลักสูตร การกำหนดทรัพยากรของหลักสูตร การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และการกำกับดูแลคุณภาพ ประเมินการใช้หลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร ควรศึกษาการระบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และสภาพความ ต้องการบุคลากรทางด้านครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของสังคมไทยในปัจจุบัน รวมทั้ง ศึกษาแนวโน้ม ทัศนคติและคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิต ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ที่มีคุณภาพและเป็นความต้องการของตลาดแรงงาน

1.2 มหาวิทยาลัยหรือทางคณะควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาจีน ภายในและภายนอกประเทศมาส่วนร่วม ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ครอบคลุมการ พัฒนาหลักสูตรจากแนวตั้งและแนวนอน เพื่อเน้นที่จะยกระดับความสามารถทางภาษาจีนของนักศึกษา และเพิ่ม อัตราการสอบผ่าน HSK ของนักศึกษา

1.3 ควรจัดให้มีระบบการนิเทศ กำกับติดตามในด้านการจัดการเรียนการสอนและสื่อการเรียน การสอน ตรวจสอบแผนการสอน เอกสารการสอนและตำราหนังสือที่ใช้ในแต่ละวิชาให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของ รายวิชาและความต้องการของนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนที่มี ประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

2.2 ควรวิจัยและพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือไทยจีนในด้านการผลิตครุภาษาจีนท้องถิ่น ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย

เอกสารอ้างอิง

กิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ และอภิสรณ์ ภาชนะวรรณ. (2561). การนิเทศการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0.

วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 1(1), 198.

ขอบฟ้า จันทร์เจริญ วราภรณ์ ไทยมา และ ภัทราวดี มากมี. (2564). *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์*, 129(1), 127-142

จิตราภา กุณชลบุตร, ฉันทนา สุรัสวดี และคณะ. (2562). การศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร*, (1-12)

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
บุญทริกา บุณย์ภักดี. (2561). การวิเคราะห์แนวโน้มในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาความเป็นผู นำทางอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. *วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 46(3), 118-135

ประเวศ เวชชะ. (2559). *การบริหารหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. เชียงราย: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

มารุต พัฒนาผล. (2562). *แนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2562,

จาก <http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/1544651319.pdf>

วชิระ วิชชุกรนันท์ และภัทวรรณ ไชยภักดี. (2560). การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 23(3), 39-51.

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์, และอดิยศ สรรคบุรานุรักษ์. (2558) การบริหารจัดการหลักสูตรในศตวรรษที่ 21: ห้องเรียนที่กว้างเท่ากับโลก. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 10(28), 1-14.

สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการ เรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย สังเคราะห์ภาพรวม* (น.6). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิคจำกัด

อรอุมา เจริญสุข, ้วยุฑฒม์ อยู่ในศีล, และภริตี วัชรสินธุ์. (2558). แนวทางการพัฒนาและบริหารหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานแนวใหม่. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 28(1), 75-94

Phatwarin Akkhasriworachote. (2018). *Research on the construction of undergraduate major in
Chinese education in Thailand*. Retrieved from <http://www.cnki.net>

Purwadhi. (2019). *Curriculum Management in the 21st Century Learning*. Retrieved from
<https://www.journals.mindamas.com/index.php/sosiohumanika/article/view/1238/1070>

Sakstiphinyo KanYa. (2019). *The Investigation and Analysis of Current Situation of Local Chinese
Teachers Training in Universities in Chiang Rai, Thailand*. Retrieved from
<http://www.cnki.net>